

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การศึกษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งสำหรับการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาทั้งทางด้านการเมือง การบริหาร เศรษฐกิจและสังคม หากปราศจากแนวทางการพัฒนาการศึกษา และพัฒนากำลังคนที่มีประสิทธิภาพแล้ว การพัฒนาเศรษฐกิจในสาขางานต่าง ๆ ย่อมประสบความสำเร็จได้โดยยาก และตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า งบประมาณที่ได้รับได้จัดสรรให้แก่ด้านพัฒนาสังคม (การศึกษา สาธารณสุข สาธารณูปการและพัฒนากำลังคน) เป็นอัตราส่วนถึงร้อยละ 57 ของงบพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งสิ้น และในจำนวนนี้งบพัฒนาเพื่อการศึกษาที่มีอัตราสูงสุดคือ เป็นร้อยละ 33 ของงบพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมทั้งสิ้น¹ สสารจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาการศึกษา จึงเป็นภาระหนักต่อรัฐเป็นอย่างยิ่ง งานพัฒนาประเทศในแต่ละคํานั้นมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันและจำเป็นจะต้องจัดลำดับความสำคัญของแผนงานพัฒนาประเทศสาขาต่าง ๆ ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก และกำหนดขอบเขตที่จะพัฒนาตามกำลัง งบประมาณที่จะจัดสรรให้ได้ ดังนั้น ภายใต้ข้อจำกัดของกำลังงบประมาณที่มีอยู่ รัฐจึงไม่สามารถจัดการศึกษาให้แก่ประชากรได้อย่างทั่วถึง ทางออกของรัฐบาลในเรื่องนี้จึงปรากฏออกมาในรูปแบบแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ว่า "การจัดให้มีการศึกษานั้น รัฐใช้วิธีแบ่งแรง คือ รัฐจัดเองบ้าง และส่งเสริมให้คณะบุคคลหรือเอกชนจัดบ้าง"² แสดงว่านอกจากรัฐจะจัด

¹ วัลลภา ขาคีประเสริฐ, "ความเป็นมาของการวางแผนเศรษฐกิจ และการศึกษาในประเทศไทย," ในรายงานการสัมมนาเจ้าหน้าที่วางแผนการศึกษาประจำปี 2516 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518), หน้า 32

² "พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497," ราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 86 ตอนที่ 6 (22 มกราคม 2512) : 2,

การศึกษาเองแล้ว รัฐยังได้เปิดโอกาสให้คณะบุคคล และเอกชนได้เข้ามามีส่วนแบ่ง เบาทะการะของรัฐบาลในการจัดการศึกษาของประเทศอีกแรงหนึ่งด้วย

นโยบายการส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมแบ่ง เบาทะการะรัฐบาลในการจัดการศึกษาได้มีปรากฏเป็น เอกสารยืนยันในคำแถลงนโยบายของรัฐบาล และแผนการศึกษาแห่งชาติทุกฉบับ นับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง เป็นระบอบประชาธิปไตย เป็นต้นมา แต่บทบาทของเอกชนในการจัดการศึกษานั้น ได้มีมานานแล้วตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา และเป็นฝ่ายที่จัดการศึกษาให้ประชาชนก่อนที่รัฐบาลจะดำริจัดตั้งสถานศึกษาเสียอีก จนมาถึงปัจจุบัน เอกชนได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาของชาติในทุกระดับการศึกษา ในปีการศึกษา 2517 จะเห็นว่าโดยส่วนรวมแล้วเอกชนรับผิดชอบในการจัดการศึกษา (โดยพิจารณาในแง่จำนวนนักเรียน) ประมาณร้อยละ 16 ส่วนที่เหลือร้อยละ 84 รัฐบาล เป็นผู้รับผิดชอบระดับที่เอกชนช่วยแบ่ง เบาทะการะมากที่สุด ได้แก่ระดับอนุบาล (ร้อยละ 60) รองลงมาได้แก่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 37) เป็นที่น่าสังเกตว่า ในระดับประถมศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นการศึกษาภาคบังคับนั้น รัฐจะต้องจัดให้เปล่า (Free Compulsory Education) อย่างทั่วถึง แต่เอกชนยังมีส่วนจัดอยู่ทั้งระดับประถมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 9) และระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 20) และสัดส่วนนี้เกือบจะไม่เปลี่ยนแปลงมาจนนักในระยะ 2 - 3 ปีที่ผ่านมา¹ แม้จะได้มีข้อเสนอให้รัฐเป็นผู้จัดการศึกษาภาคบังคับให้ทั่วถึงบริบูรณ์และเป็นการให้เปล่า ให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่มีไม่ภาคบังคับได้แก่การศึกษาภาคบังคับ มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา การศึกษาพิเศษต่าง ๆ และอุดมศึกษา ยกเว้น การฝึกหัดครู โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องอยู่ในความควบคุมของรัฐและไม่มุ่งกำไรเป็นที่ตั้ง² แล้วก็ตาม กระทรวงศึกษาธิการ ก็ยังคงกำหนดนโยบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2518 ว่า

¹ประมวล เสนาฤทธิ "สภาพและความต้องการทางการศึกษาของไทย" ในเทคนิคการบริหารการศึกษา 18 (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518), หน้า 49.

²คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา. การปฏิรูปการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิชย์, 2518), หน้า 177.

ให้ดำเนินการสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาและแก้ปัญหาความไม่เป็นธรรมในสังคม
 ด้วยการให้เก็บค่าเล่าเรียนในโรงเรียนรัฐบาล "เพื่อให้ทุนการศึกษาภาคบังคับสำหรับ
 นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์อย่างกว้างขวางกับจะให้กู้ยืมเงินเพื่อ
 การศึกษาแก่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะปานกลาง¹ ซึ่งหมายความว่าเอกชนจะยังสามารถ
 จัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นระดับการศึกษาภาคบังคับได้ต่อไป อย่างน้อยใน
 ช่วงของแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) ซึ่งได้ระบุไว้ในส่วนที่เกี่ยวกับ
 การศึกษา เอกชนว่า "ส่วนการศึกษาภาคบังคับนั้นรัฐจะรับภาระในการจัดให้มากที่สุดและ
 ระหว่างที่รัฐยังจัดไม่ได้ทั่วถึงทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ รัฐจะช่วยเหลือค่าใช้จ่ายรายหัว
 ของนักเรียนในสถานศึกษา เอกชนไม่เกินค่าใช้จ่ายรายหัวของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล²
 ซึ่งแสดงว่ารัฐยังไม่สามารถจัดการศึกษาภาคบังคับได้ทั้งหมดโดยรัฐบาลภายในระยะเวลา
 อันใกล้นี้ ตามที่คณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อการปฏิรูปการศึกษาได้เสนอไว้ เอกชนจึง
 ต้องรับภาระจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาต่อไปตามเดิม

โรงเรียนราษฎร์ในส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร) ได้รับความะจัดการศึกษา
 ระดับประถมศึกษาตอนต้นในแง่จำนวนนักเรียน 215,015 คน ในขณะที่โรงเรียนรัฐบาล
 มีนักเรียน 166,663 คน คิดเป็นอัตราส่วนระหว่างรัฐต่อเอกชนเท่ากับ 44 ต่อ 56
 แสดงว่าเอกชนมีส่วนร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นใน
 อัตราส่วนที่มากกว่ารัฐบาลเสียอีก พิจารณาในระดับประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียน
 ราษฎร์ มีนักเรียน 105,465 คน ในขณะที่โรงเรียนรัฐบาลมีนักเรียน 111,156 คน คิด
 เป็นอัตราส่วนระหว่างรัฐต่อเอกชนเท่ากับ 51 ต่อ 49 แสดงว่ารัฐบาลกับเอกชนมีส่วน

¹ คำปราศรัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในการประชุมสัมมนา
 ผู้บริหารโรงเรียนราษฎร์ทั่วราชอาณาจักร ณ สว่างคนิवास จังหวัดสมุทรปราการ, 18
 มิถุนายน 2518

² ชาติเลื่อง วุฒิจันทร์. "แผนพัฒนาฯ ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524 ของ
 กระทรวงศึกษาธิการ "ในเทคนิคการบริหารการศึกษา 18 (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
 ศรุสภา, 2518, หน้า 41.

ร วมกับการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลายในอัตราส่วนพอ ๆ กันสำหรับ
 ในส่วนภูมิภาค อัตราส่วนนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ เท่ากับ 94
 ต่อ 6 ในระดับประถมศึกษาตอนต้น และเท่ากับ 88 ต่อ 12 ในระดับประถมศึกษาตอน
 ปลายตามลำดับ¹ ดังนั้นในกรุงเทพมหานครโรงเรียนราษฎร์จึงมีบทบาทในการจัดการศึกษ
 ษาระดับประถมศึกษาที่สำคัญและนำศึกษาวิจัยเป็นอย่างมากเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพ และ
 ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเหล่านี้

การศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งประเทศไทยจัดให้เป็นการศึกษาภาคบังคับ
 นั้น ถือว่าเป็นระดับที่มีความสำคัญมากเพราะเป็นการศึกษาระดับเดียวเท่านั้นที่ประชากร
 ส่วนใหญ่ของประเทศมีโอกาสได้รับเป็นการศึกษาที่เป็นพื้นฐานของการศึกษาในระดับสูงๆ
 และการให้การศึกษาในระบบ (Formal Education) ที่ประชากรพึงได้รับคือ การ
 ศึกษาในโรงเรียน หน้าที่สำคัญของโรงเรียนคือ การเรียนการสอน (Instructional
 Function) ดังนั้น การส่งเสริมการเรียนการสอนจึงเป็นงานที่เป็นหัวใจของโรงเรียน
 เป็นงานที่จะพัฒนาคนที่เข้ามาสู่ระบบโรงเรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ อย่างน้อยที่สุด
 สำหรับการศึกษาเบื้องต้นในภาคบังคับก็เพื่อการอ่านออก เขียนได้และคิดเลขเป็น เป็น
 พื้นฐาน

จากการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา² โดยให้นักเรียนทดสอบ
 ทักษะเบื้องต้นทางการเรียนวิชาภาษาไทยและเลขคณิตมารวมกันแล้วปรากฏว่าโรงเรียน
 ราษฎร์ทำคะแนนได้สูงสุด นับว่าเป็นเรื่องที่ขัดต่อความเชื่อที่ว่า มาตรฐานของโรงเรียน
 ราษฎร์นั้นต่ำกว่ามาตรฐานของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และด้วยเหตุนี้เองทำให้

¹คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, สถิติการศึกษาเอกชน ฉบับ
ย่อปีการศึกษา 2519, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518), หน้า 26.

²คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียน
ประถมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยแบบเรียน, 2518), หน้า 14.

คิดกันไขว่โรงเรียนราษฎรมีประสิทธิภาพต่อยกกว่าโรงเรียนรัฐบาล แต่ผลที่ได้กลับกลายเป็นตรงข้าม แสดงว่า การส่งเสริมการเรียน การสอนในโรงเรียนประถมศึกษาอาจดีกว่าโรงเรียนสังกัดอื่น ๆ ทั้งในแง่ที่ตั้งโรงเรียน การภาคชั้น เด็กเพื่อเตรียมตัวสอบหรือการที่ครูใหญ่หรือศึกษานิเทศก์ควบคุมดูแล การสอนของครูในโรงเรียนราษฎรอย่างใกล้ชิด เป็นต้น ปัจจัยทั้งหลายที่ทำให้โรงเรียนราษฎรส่งเสริมงานวิชาการในโรงเรียนได้ดีกว่าโรงเรียนอื่น ๆ จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอีกเช่นกัน ปัจจัยสำคัญที่ผู้วิจัยคิดว่าควรศึกษา คือระบบบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎรระดับประถมศึกษา ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่า การประเมินผลการทำงานในหน่วยงานหรือในโรงเรียนว่าดีหรือไม่ดีนั้นควรจะได้ประเมินตรงระบบบริหารก่อนว่าเป็นอุปสรรคหรือไม่ หรือเอื้ออำนวยต่อการทำงานเพียงใด อันจะเป็นข้อมูลเพื่อนำไปปรับปรุง เปลี่ยนแปลงระบบการบริหารงานในค้ำนวิชาการต่อไปในอนาคต ประกอบกับทั้งแนวปฏิรูปการศึกษาและแผนพัฒนาในระยะที่ 4 ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้วางนโยบายค้ำนการส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชน โดยเน้นการส่งเสริมงานค้ำนวิชาการและปรับปรุงคุณภาพครู เป็นสำคัญ ดังนั้นก่อนที่จะได้มีการส่งเสริมงานทางค้ำนนี้ ก็ควรจะได้ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและอุปสรรคของระบบบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเป็นเบื้องต้นเสียก่อน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาถึงความเป็นมาของระบบบริหารงานวิชาการโดยละเอียดรวมทั้งศึกษางาน ทฤษฎี และหลักปฏิบัติต่าง ๆ ที่ผู้บริหารระดับประถมศึกษาควรทราบ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ตลอดจนการศึกษาวิจัยถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อจะได้นำข้อมูลมาประกอบในการพิจารณาปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารงานวิชาการในระดับประถมศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะ การมีระบบบริหารการศึกษาที่ดีจะทำให้การส่งเสริมงานวิชาการภายในโรงเรียนบรรลุความมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และยังมีผลให้ผลผลิตของโรงเรียนคุ้มค้ำกับการลงทุนและได้

¹ จิตร ศรีสอน "การบริหารโรงเรียน : บทบาทของผู้บริหารในการปรับปรุงส่งเสริมงานวิชาการ." (กรุงเทพมหานคร : สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 2518), หน้า 7. (อัครสำเน).

ประชากรที่มีคุณภาพ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งสำรวจ เพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างของระบบบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์ระดับประถมศึกษา
2. เพื่อศึกษางานบริหารด้านวิชาการของโรงเรียนราษฎร์ระดับประถมศึกษาในค้ำต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ก. การพัฒนาจุดมุ่งหมาย เป้าหมายและนโยบายของโรงเรียน

ข. การสรรหา คัดเลือก และจัดวางตัวบุคลากรในโรงเรียน

ค. การจัดสรรเวลา และสถานที่

ง. การจัดหาและจัดใช้วัสดุ อุปกรณ์และอาคารสถานที่

จ. การจัดบริการส่งเสริมการเรียน การสอน

ฉ. การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ช. การจัดโปรแกรมการอบรม

ซ. การประเมินผลความต้องการของโรงเรียนและประเมินผลกระบวนการและผลผลิตของโรงเรียน

3. เพื่อทราบปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างระบบบริหารงานวิชาการ และปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์ระดับประถมศึกษาทั้ง 8 งานดังกล่าว
- ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับเฉพาะการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนราษฎร์ระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เท่านั้น

2. การวิจัยเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการซึ่งประกอบด้วยการพัฒนาจุดมุ่งหมาย เป้าหมายและนโยบายของโรงเรียน การสรรหาคัดเลือกและจัดวางตัวบุคลากรในโรงเรียน การจัดสรรเวลาและสถานที่ การจัดหาและจัดใช้วัสดุอุปกรณ์และอาคารสถานที่ การจัดบริการส่งเสริมการเรียน การสอน การสร้างความสัมพันธ์อันดี

ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การจัดโปรแกรมการอบรม และการประเมินความต้องการกระ
บวนการและผลผลิตของโรงเรียน

3. การวิจัยเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับโรงเรียนราษฎร์ที่เปิดสอนระดับประถมศึกษาซึ่ง
มีเฉพาะระดับชั้น ป.1 – ป.4 และ ป.1 – ป.7 เท่านั้น

คำจำกัดความ

เนื่องจากมีคำบางคำที่ใช้ในการวิจัยอาจมีความหมายแตกต่างจากคำที่ใช้กันโดย
ทั่วไป ผู้วิจัยจึงขอให้ความหมายของคำบางคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ดังต่อไปนี้

โครงสร้างระบบบริหาร— หมายถึง การจัดแบ่งฝ่ายการดำเนินงาน
งานวิชาการของโรงเรียน วิชาการ การกำหนดตำแหน่งหน้าที่ ขอบเขตของ
งานภายในโรงเรียน ทั้งที่เป็นไปตามกฎหมาย
กำหนด และที่ครูใหญ่จัดดำเนินการเอง เพื่อความ
สะดวกในการบริหารงานวิชาการ

งานบริหารด้านวิชาการ หมายถึง งานที่โรงเรียนปฏิบัติทุกชนิดซึ่งเกี่ยวข้องกับ
กับการปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอน มี 8
ประเภท คือ

1. การพัฒนาจัดมุ่งหมาย เป้าหมายและนโยบาย
ของโรงเรียน
2. การสรรหาคัดเลือก และจัดวางตัวบุคลากร
ในโรงเรียน
3. การจัดสรร เวลาและสถานที่
4. การจัดหาและจัดใช้วัสดุอุปกรณ์ และอาคาร
สถานที่
5. การจัดบริการส่งเสริมการเรียนการสอน
6. การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

7. การจัดโปรแกรมการอบรม

8. การประเมินความค่องการของโรงเรียน
และประเมินผลกระบวนการ และผลผลิตของ
โรงเรียน

ผู้บริหาร

หมายถึง ผู้มีหน้าที่บริหารงานในโรงเรียนราษฎร์
แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1) เจ้าของ ได้แก่ บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของ รับ
ผิดชอบในการตั้ง การดำรงและการเลิกโรงเรียน

2) ผู้จัดการ ได้แก่ บุคคลผู้มีหน้าที่รับผิดชอบใน
การปกครองโรงเรียน กล่าวคือ เป็นผู้ดำเนินงาน
ฝ่ายธุรการ และควบคุมครูใหญ่ ครูและนักเรียน
ในโรงเรียน

3) ครูใหญ่ ได้แก่ บุคคลผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ใน
วิชาการของโรงเรียน และเป็นหัวหน้าควบคุม
ครู และนักเรียนในโรงเรียน บุคคลคนเดียว
อาจทำหน้าที่อย่าง เดียว หรือ 2 อย่าง หรือ
ทั้งหมดก็ได้

นักวิชาการ

หมายถึงผู้ทำหน้าที่ เน้นหนักไปทางด้านเกี่ยวกับ
การเรียนการสอนได้แก่ครู

ประชาชน

หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียน

โรงเรียน

หมายถึง โรงเรียนราษฎร์ที่เปิดสอนระดับ

ป.1 - ป.4, ป.1 - ป.7 และ ป.5 - ป.7

วุฒิสภามัญ

หมายถึง วุฒิชของครูที่เรียนจบจากโรงเรียน

สภามัญ ได้แก่ ป.7.ม.ศ.3.ม.ศ.5, ม.6.ม.8

๒. เตรียมอุดมศึกษา เป็นต้น
- วุฒิทางวิชาชีพ หมายถึง วุฒิจนของครูที่เรียนต่อจากชั้นสามัญ ได้ แก่วุฒิต่างครู และวุฒิทางวิชาชีพอื่น
- อัตราค่าธรรมเนียมนักเรียน หมายถึง ค่าเล่าเรียนรวมกับค่าลงทะเบียน แรกเข้าเรียน ค่าบำรุงห้องสมุด ค่าบำรุงกีฬา ค่าเวชภัณฑ์ ค่าบำรุงการกุศล และค่าบำรุงโรงเรียน
- อัตราค่าธรรมเนียนอื่น ๆ หมายถึง ค่าบำรุงหรือค่าบริการอื่น ๆ นอกจาก ค่าธรรมเนียนนักเรียน
- ระดับมาตรฐานของโรงเรียน หมายถึง ระดับมาตรฐาน ซึ่งทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้วิจัยสำรวจไว้แล้ว และได้แจ้งให้โรงเรียนทราบว่าอยู่ในระดับมาตรฐานใดเป็นราย ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะช่วยให้อุ้มนุ้บริหารการศึกษา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

1. โครงสร้างของระบบบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์ ระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
 2. สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนราษฎร์ ระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
 3. แนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และส่งเสริมการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์ ระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น
- วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากร ประชากรที่ตอบแบบสำรวจ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร นักวิชาการ และประชาชน

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารงานในโรงเรียนราษฎร์ ได้แก่ เจ้าของ ผู้จัดการ ครูใหญ่ และผู้ช่วยครูใหญ่

นักวิชาการ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เน้นหนักทางด้าน การเรียนการสอน ได้แก่ ครูในโรงเรียนราษฎร์

ประชาชน หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนปัจจุบันของโรงเรียนราษฎร์ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เลือกโรงเรียนตัวอย่าง ร้อยละ 10 ของโรงเรียนราษฎร์ที่เปิดสอนระดับ ประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยวิธี Simple Random Sampling ได้ 20 โรงเรียน (รายละเอียดและรายชื่อโรงเรียนจะเสนอในบทที่ 3)

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร เลือกผู้บริหารทุกคนที่อยู่ในโรงเรียนตัวอย่างรวม 20 โรงเรียนได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร 50 คน

กลุ่มตัวอย่างนักวิชาการ ใช้วิธี Simple Random Sampling เลือกครูในโรงเรียนตัวอย่างโรงเรียนละ 50% ของครูทั้งหมด ได้ 167 คน

กลุ่มตัวอย่างประชาชน ใช้วิธี Simple Random Sampling เลือกผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนตัวอย่างโรงเรียนละ 2 % ของนักเรียนทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่างประชาชนจำนวน 147 คน

นอกจากนี้ยังใช้การสังเกต และสัมภาษณ์ครูใหญ่ เจ้าของ ผู้จัดการประกอบ เพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมและความถูกต้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสำรวจที่แก้ไขแล้วไปมอบถึงตัวผู้บริหารทุกโรงเรียนด้วยตนเอง และนักเก็บคืนหลังจากวันส่งแบบสำรวจ 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บแบบสำรวจด้วยตนเอง และถือโอกาสสัมภาษณ์ สสำรวจโรงเรียนนั้น ๆ ไปด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการทางสถิติหาค่าร้อยละของคำตอบ และเปรียบเทียบความแตกต่าง หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ไคสแควร์

ลำดับชั้นในการ เสนอข้อมูล

บทที่ 1 ประกอบด้วยความเป็นมาของปัญหา ความมุ่งหมายของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ความสำคัญของปัญหา คำจำกัดความ และวิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 กล่าวถึงงานคานการ เขียนและงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ได้แก่เรื่อง เกี่ยวกับความเป็นมาของการจัดการศึกษาของโรงเรียนราษฎร์และการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา

บทที่ 3 เสนอวิธีการวิจัยประชากรในโครงการวิจัย ลักษณะของแบบสำรวจ การเก็บรวบรวมข้อมูล การเสนอข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 กล่าวถึงผลของการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่ง เป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 กล่าวถึงสภาพของผู้ตอบแบบสำรวจได้แก่ เพศ วุฒิ อายุ ราชการ

ตอนที่ 2 เสนอผลของการวิเคราะห์ค่าตอบแบบสำรวจ

ตอนที่ 3 กล่าวถึงสภาพของโรงเรียนและโครงสร้างระบบบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์โดยทั่วไป เป็นข้อมูลที่ไต่จากการสังเกต และสัมภาษณ์ของผู้วิจัย

บทที่ 5 เป็นการสรุปผลของการวิจัยและขอเสนอแนะ

ภาคผนวก ประกอบด้วย หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย ตัวอย่างแบบสำรวจ ตารางแสดงการกระจายของค่าตอบของประชากรในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทุกกลุ่ม